

[Landbrugsministeren.]

mindelige Midler. Dersom en Parcelkøber saaledes ønsker at faa Jord efter den gamle Husmandslovs Regler, skal han betale den Købesum, som Jorden staar Staten i, dog ikke under Jordværdien og med et rimeligt Tillæg, fastsat i Forvejen af Statens Jordlovsudvalg, for eventuelt udførte Grundforbedringer og Vejanlæg, der er foretaget paa den anskaffede Jord.

I § 4 foreslaas det at genindføre den særlige midlertidige sønderjydske Lov af 15. April 1930, der indeholder Regler for Udstykning af Jord, som bliver opkøbt i Sønderjylland for en Bevilling paa indtil 10 Mill. Kr.

Endelig foreslaas det i § 5, at de Landbrugere, som faar Jord efter denne Lov, kan ved Brugets Overtagelse vælge, om de vil svare Renter efter de hidtidige Bestemmelser, eller om de vil betale de konjunkturbestemte Renter, der stilles Forslag om i det Lovforslag om Statshusmænds Rentebetaling, som ligger til Behandling her i Tinget. Naar man tilbyder de Statshusmænd, der i Forvejen har Brug, at de kan vælge mellem de 2 Slags Rentebetaling, er det naturligt, at man ogsaa giver de Folk frit Valg, som faar Brug i Henhold til den her omhandlede Lov.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Landsting.

Rs. Nielsen: Det af den højtærede Landbrugsminister nu forelagte Lovforslag om Oprettelse af mindre Landbrug betegner ved den Udformning, Lovforslaget har faaet i det andet høje Ting, en Udjævning af Opfattelser, som gennem Aarene har staaet skarpt, ja, alt for skarpt overfor hinanden. Det tør vel forudsættes, at der ogsaa her i Landstinget vil være et Flertal for at gennemføre Lovbestemmelser, som gør det muligt, at statsstøttet Udstykning atter kan komme i Gang; denne har nemlig været standset i kortere Tid. Jeg skal paa Forhaand tilsige mit Partis Støtte til, at dette Lovforslag kan faa en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. De meget store Vanskeligheder, som Landbruget i de sidste Aar har arbejdet under, har i særlig Grad ramt det mindre Landbrug, derunder et stort Tal af de siden 1899 oprettede Statshusmandsbrug. Derfor kan det maaske synes dristigt paa nuværende Tidspunkt, da Landbruget kæmper sin haarde Kamp, at gaa til en Lovgivning, der stiller saa store Laanemidler til Raadighed til nævnte Formaal. Jeg mener imidlertid,

at dette er fuldt forsvarligt, og naar mit Parti ønsker at være med til at fremme det foreliggende Lovforslag, er Begrundelsen den, at Oprettelsen af nye Hjem betyder Arbejde, Omsætning, Aflastning af Arbejdsløshed m. m., ligesom den almindelige Prissænkning paa Jord, Besætning og andre Driftsmidler vil muliggøre, at disse Hjem kan oprettes til langt billigere Pris end for faa Aar siden. Ganske vist har den store Prissænkning paa Landbrugets Salgsprodukter forrykket alle Forhold indenfor Landbrugserhvervet, men lempeligere Start-Vilkaar vil jo i alle Tilfælde for disse Smaahjem være af ikke ringe Betydning, og vi maa vel ogsaa have Lov til at haabe paa lysere Tider igen. I denne Forbindelse vil jeg gerne rette en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om, at man fra Administrationens Side gør alt muligt, for at Byggeomkostningerne holdes saa lavt som muligt. Mange af vore Statshusmandsbrug tynges nemlig ganske urimelig haardt af de i Forhold til Arealets Størrelse meget store Byggelaan.

Det maa hilses med Glæde, at Loven giver Adgang til, at Brugene kan gøres større, ligesom jeg maa anse det for værdifuldt, at Loven om Udstykning faar en 2-aarig Løbetid i Stedet for 1 Aar. Lovforslagets § 2 aabner Adgang til, at mindre Landbrug, hvis Grundværdi ikke overstiger 3 000 Kr., gennem Tillægslaan kan suppleres op, dog saaledes, at Laanet ikke maa overstige Forskellen mellem 12 000 Kr. og tidligere modtagne Laan. I samme Paragraf fastslaas det, at der kan anvendes indtil 4 Mill. Kr. til Udlaan, hvoraf indtil 1 Mill. Kr. kan anvendes til Oprettelse af mindre Gaardbrug.

§ 3 bemyndiger Landbrugsministeren til i Finansaarene 1933—34 og 1934—35 at anvende indtil 7 Mill. Kr. af Jordfondens Midler til Indkøb af Arealer til Udstykning; men hvis Udstykning ikke straks skønnes formaalstjenlig, kan Jorden bortforpagtes for et Tidsrum af indtil 5 Aar. Jeg mener, at denne Foranstaltning vil være af Værdi, idet et ikke saa ganske lille Antal Landbrug maaske kan faa en Afrunding ved Bortsalg af Jord.

Der har gennem Aarene været meget stor Strid om, hvorvidt de unge, der ønskede et Statshusmandsbrug, skulde stilles frit mellem Selveje og Fæsteformen: 4. Oktober-Loven. Efter Lovforslagets § 3 løses dette Spørgsmaal paa en tiltalende Maade derved, at den Bruger, der ønsker at gaa ind under Selveje-Formen, kan opnaa dette, selv om Arealet er opkøbt for